

Vogelreis Ghana

20 februari – 7 maart 2024

Black Bee-eater | Kakum | 22 feb. 2024 | Harvey van Diek

Georganiseerd door:

**BIRDING
BREAKS**

www.birdingbreaks.nl

Dag 1 – 20 feb | Amsterdam – Accra

Rond 11 uur verzamelden zich acht deelnemers, allemaal mannen, voor de vogelreis naar Ghana op Schiphol. Het inchecken en de vliegtreis van zo'n 6 uur verliep prima. Rond 20.30 uur kwamen we aan in Accra. We wisselden geld op het vliegveld. Meteen overviel de warmte ons. Onze gids Victor en zijn chauffeur William wachtten ons op en niet veel later kwamen we aan in het hotel. De komende dagen zou de wekker dagelijks rond 5.00 uur gaan dus we togen meteen naar bed.

Dag 2 – 21 feb | Shai Hills – Sakumono Lagoon

Even wennen als de wekker al om 5 uur gaat, maar ja, vogels kijken in Ghana doe je vooral in de ochtend- en avonduren. De rest van de dag is het veel te warm. Vandaag met de luxe bus naar Shai Hills. Veel soorten waren nieuw voor de groep, waaronder de Bearded en Double-toothed Barbet. Een verre Bateleur bleek de tweede van dit gebied en de Abyssinian Roller was zelfs nieuw voor dit gebied, volgens onze gids. Veel soorten zoals gezegd met als hoogtepunt een paartje Mocking Cliff Chat dat rondhing bij de rotsen. In de middag togen we naar Sakumono Lagoon waar we veel nieuwe tripsoorten konden noteren, vooral (Europese) steltlopers en reigers. Een Senegal Coucal zat zo dichtbij dat ie wel op de foto moest. Rond een uur of 20.00 kwamen we aan in de Rainforest Lodge waar we vroeg gingen slapen want de volgende ochtend weer vroeg op.

Bearded Barbet | Shai Hills | 21 feb. 2024 | Foto: Harvey van Diek

Dag 3 – 22 feb | Canopy Walk - Kakum

Vandaag stond de beroemde Canopy Walk in Kakum op het programma. Het pad omhoog was even pittig maar leverde al meteen weer nieuwe soorten op, waaronder de fraaie Red-headed Malimbe. In de verte klonk een Forest Robin. Helaas kregen we die vooralsnog niet te zien. Dat zou vaker gebeuren. Vogels laten zich nou eenmaal eerder horen dan zien. In de meeste gevallen volgde gelukkig een zichtwaarneming later. Andere leuke soorten waren Red-billed Paradise Flycatcher, Black-casqued Hornbill, West African Batis en Sharpe's Apalis. We hebben een echte geluidenspecialist in de groep die regelmatig de soort al op naam kon brengen, voordat Victor de gids dat deed. Heel fijn. Op het heetst van de dagen namen enkelen een duik in het zwembad. In de middag gingen we nog een keer de Canopy Walk op. Het was nu wel een stuk rustiger qua geluiden, maar het blijft een adembenemend gezicht om zo hoog over het hele oerwoud heen te kunnen kijken. Een Palm-nut Vulture zat in de verte op een tak. Hornbills vlogen over. Een Rufous-sided Broadbill liet zich na enige moeite fraai zien. Een avondronde aan de voet van de Canopy Walk leverde een Fraser's Eagle Owl op en een schitterende close view van een Brown Nightjar.

Brown Nightjar | Kakum | 22 feb. 2024 | Foto: Harvey van Diek

Dag 4 – 23 feb | Farmlandbirding Kakum - Kakum

Vandaag stond een ochtend farmlandbirding op het programma. Het voordeel daarvan is dat veel vogelsoorten zich beter later zien dan in het dichte oerwoud. Bovendien zitten hier weer heel andere soorten dan in het bos. Al snel vonden we de eerste Black Bee-eaters. Wat een ge-wel-di-ge soort! Nog mooier dan in de boeken. Twee vogels lieten zich langdurig bekijken en fotograferen. Even later hadden we een erg fraaie en langdurige waarneming van een African Emerald Cuckoo. De hele groep heeft hem uitvoerig door verrekijker en telescoop kunnen bewonderen. Toen het al wat warmer werd pikten we een groepje Rosy Bee-eaters op. Ook al zo fraai. Deze eerste dagen vallen de soorten als rijpe appels. Het middag/avondprogramma bestond uit een lange wandeling over een overzichtelijk bospad met uitzicht tegenover de ingang van de Canopy Walk. Omdat het bewolkt was, was er best veel (zang)activiteit. Een groepje Red-billed Helmetshrikes liet zich erg fraai zien. De schitterende Chocolate-backed Kingfisher liet zich wel uitvoerig horen, maar we moest het doen met twee glimpseen van een overvliegende vogel hoog in de canopy.

Dag 5 – 24 feb | Kakum

Vanmorgen gingen we terug naar hetzelfde bospad als de dag ervoor. Nu weer veel zangactiviteit. Een Long-tailed Hawk vloog een paar keer over. Overal vlinders. Bij een klein plasje langs het pad vloog plots een Dwarf Bittern op. Die hadden we niet verwacht! Even later vloog hij nog een stukje en konden de meesten hem zien. Een topwaarneming. Boven het oerwoud vlogen Sabine's Spinetails. Op de weg terug pikte de gids het geluid van een Western Dwarf Hornbill op. Niet veel later zagen we deze kleinste Hornbill foerageren in de bomen. Fijn dat er steeds water in de bus is, want het is flink zweten elke ochtend en middag. Tijdens de lunch was er een begrafenis bij de lodge aan de gang. Allemaal mensen in rode en zwarte kleren. Tijdens de avond wist Victor een plek voor een Akun Eagle Owl. Na enige moeite liet ook deze fraaie uil zich zien in de spotlights.

Dag 6 – 25 feb | Farmlandbirding – Kakum - Ankasa

Het was vanmorgen onze laatste ochtend in Kakum. Op het heetst van de dag zouden we vertrekken richting Ankasa tegen de grens met Ivoorkust aan. Het ochtenddeel bestond uit farmlandbirding. Een erg fraaie Red-cheeked Wattle-eye liet zich na enige moeite zien. Omdat we een lange busrit voor de boeg hadden waren we wat eerder bij de lodge terug. Diverse stops onderweg naar Ankasa leverde weer een hele nieuwe zwik soorten op: African Pygmy Goose, Allen's Gallinule, Mangrove Sunbird, Reichenbach's Sunbird en de lastige Hartlaub's Duck. Vooral voor die laatste moesten we flink wat moeite doen. Het hoogtepunt voor een van de deelnemers was het zien van de gedroomde Greater Painted Snipe. Twee exemplaren lieten zich van hun beste kant zien. Een klein clubje Black Egrets was op de bekende 'parasolmanier' aan het jagen, waarbij ze met de vleugels een stuk schaduw vormden en op die manier vissen verleidden om in de schaduw te zwemmen en vervolgens als lekker hapje te dienen. Rond 18.00 uur kwamen we in Ankasa aan.

Greater Painted Snipe (l) en Red-cheeked Wattle-eye (r) | Kakum area | 25 feb. 2024 | Foto's: Harvey van Diek

Dag 7 – 26 feb | Ankasa

Helaas was er vanmorgen geen waterdruk, dus ongedoucht gingen we aan het ontbijt. Zoals gebruikelijk was dat weer vroeg. Rond 6 uur vertrokken we in twee stoere jeeps het bosgebied van Ankasa in. Het had flink geregeld dus het bospad was bijna onbegaanbaar. De jeeps reden er toch relatief makkelijk overheen. Omdat het nog behoorlijk donker was, moest de vogelactiviteit nog op gang komen. Bij een pool met een beetje uitzicht langs de kant van het pad stonden we een uur stil om te kijken welke vogelsoorten we konden zien. Een schitterende Shining-blue Kingfisher en White-bellied Kingfisher kwamen op de steeds langer wordende soortenlijst. De verrassing was groot toen er weer een Dwars Bittern gezien werd. Aanvankelijk werd deze als Green Heron gedetermineerd, maar op basis van de foto's was het toch echt een Dwars Bittern! De tweede al van deze trip. En toen moest de grootste verrassing nog komen...

Na een uur posten bij de pool, liepen we een lang en zweterige trail. Her en der hoorden we wel wat vogelsoorten, maar soms was het ook minutenlang doodstil. Die stilte werd abrupt onderbroken toen Victor, onze gids, en een van de zeer gelukkige deelnemers een AFRICAN PITTA net naast het pad zagen lopen. In een flits vloog hij er vandoor. Die wordt echt zelden tot nooit gezien tijdens een van de trips. 'Damn!' klonk er uit de mond van Victor. De rest van de groep heeft hem dan ook helaas gemist. Bizarre waarneming! De aanwezigheid van de pitta liet zich wel verklaren want we stonden intussen allemaal tussen de mieren waar veel vogels op af komen. Iedereen werd wel een keer gebeten dus we maakten ons snel uit de voeten. Behoorlijk vermoeid en doornat van het zweet reden we terug naar de lodge voor de lunch. Deze lunch werd overigens voortdurend gestoord door enkele Black Bee-eaters die op de open plekken bij de lodge aan het jagen waren.

Aan het einde van de middag gingen weer met de jeeps het gebied in. Bij de hoogspanningsleidingen waar we wat uitzicht hadden hoorden we de Great Blue Turaco, maar hij liet zich niet zien. De legendarische Nkulengu Rail stond gepland toen het helemaal donker was. Wel diverse bizarre geluiden gehoord, alsof er een groepje gorilla's aan het brullen is, maar helaas, hij was niet te lokaliseren. De gids en een paar bewakers deden wel flink hun best. Toen we tegen een uur of acht terug waren bij de lodge voor het avondeten, vroeg Victor achteloos of we zin hadden in een Nkulengu Rail... Hij had er een gevonden vlak bij de lodge. Het eten moest maar even wachten en gewapend met zaklamp en camera's liepen we een paar honderd meter langs het pad. En daar zat ie op een tak. Wat een bizar groot beest! Tevreden keerden we terug naar de lodge voor het avondeten en de welverdiende nachtrust.

Dag 8 – 27 feb | Ankasa – Kakum (Rainforest Lodge)

Weer vroeg aan het ontbijt. Twee van de groep zagen een Plain Nightjar op het pad zitten op weg naar het ontbijt. De tweede dag Ankasa leverde een paar nieuwe soorten voor de lijst op: Red-billed Dwarf Hornbill, Shinig Drongo, Rufous-winged Illadopsis en Blackcap Illadopsis. Helaas geen pitta meer. Omdat we weer een lange busrit van zo'n vijf uur voor de boeg hadden vertrokken we tegen de middag weer richting Rainforest Lodge. Deze diende als tussenstop voor de plek naar de Yellow-headed Picathartes die we hopelijk op de 28^e zouden gaan zien. Bij het verlaten van de Ankasa lodge zagen we een piepklein vogeltje bovenop een tak zitten. Het bleek een Forest Penduline Tit te zijn. Een zeer welkome op de lijst die al richting 300 soorten ging. Na de lange busrit waarbij het Afrikaanse leven van alle dag aan ons voorbij trok, kwamen we aan bij de Rainforest Lodge waar we de eerste dagen ook al verbleven. Het voelde als thuiskomen (en we hadden weer even wifi). Een kort avondronde in de buurt van de lodge leverde Black-shouldered en Long-tailed Nightjar op. Zeer tevreden ging iedereen slapen.

Dag 9 – 28 feb | De dag des Picathartes

De spanning liep op. Vandaag stond de Yellow-headed Picathartes op het programma. Iets waar niet alleen de deelnemers maar ook de reisbeleider al maanden, zo niet jaren naar uit gekeken heeft...

Weer vroeg op zoals gebruikelijk en na een paar uur vogelen togen we richting de magische Pica-plek. Onderweg nog een kleine stop, om de benen te strekken, bij een rivier waar de Rock Pratincole aanwezig zou moeten zijn. Die werd snel gevonden en we zagen zelfs een jong tussen de rotsen staan. Ook zagen we op deze plek diverse White-bibbed Swallows vliegen tussen de vele Ethiopian Swallows. Rond een uur of één kwamen we aan bij de primitieve, maar prima Picathartes Lodge. Na de lunch was er kort tijd om te ontspannen. Rond drie uur liepen we in een lang lint van mensen door het bos waar de Picathartes zou moeten zitten. De spanning steeg. Het laatste stukje was steil omhoog en toen kwamen we bij een enorme rots uit met daarom heen een paar bankjes om op te zitten. Blijkbaar zou het hier dan moeten gebeuren. De minuten en uren verstreken in absolute stilte. Zouden ze vandaag een keer niet naar de rots komen om te slapen?

Rond kwart over vijf hoorden we geritsel van bladeren links achter ons. En jawel, daar kwam een Yellow-headed Picathartes aan gehopt. Met kleine sprongetjes hopte hij op een afstand van slechts een paar meter langs. Bizar en vooral ook ontzettend gaaf. Iedereen zat met ingehouden adem te genieten. Even later hopte hij weer uit beeld. Iedereen keek elkaar vol ongeloof en opperste verrukking aan. Hoe ongelooflijk gaaf was dit? Na een kwartiertje wachten kwam een tweede Picathartes aan gehopt. Deze gaf een ware show weg door vol in het zicht op een tak uitgebreid te gaan zitten poetsen en rondkijken. De camera's ratelden en ook met de mobieltjes werden foto's en video's gemaakt. Een onvergetelijk moment en zeer tevreden gingen we slapen.

Yellow-headed Picathartes | Obuasi area | 28 feb. 2024 | Foto: Harvey van Diek

Dag 10 – 29 feb | Reisdag van de Picathartesplek naar Mole

Omdat we vandaag een heel lange reisdag van zo'n twaalf uur voor de boeg hadden stonden we rond half vijf al op voor het ontbijt. Uiteindelijk vertrokken we rond kwart voor zes nog in het pikkedonker naar Mole, onze meeste noordwestelijke plek, in de savanne. Het landschap veranderde langzaam en de meesten maakten van de gelegenheid gebruik om wat bij te slapen van deze tot nu toe vermoeiende reis. Elke dag rond vijf uur op staan en een groot deel van de dag vogels kijken is best intensief.

Aan het einde van de middag hadden we een stop bij wat plassen. Hier wemelde het van de nieuwe tripsoorten: Northern Carmine Bee-eater, European Bee-eater, Squacco Heron, Namaqua Dove, Yellow-billed Oxpecker en veel meer. We konden het bijna niet bijhouden, zoveel nieuwe tripsoorten zagen we. Niet veel later stonden we bij de toegangspoort van Mole. Net als op de andere plekken was het avondeten weer prima. Afvallen zit er in deze trip nauwelijks bij als je twee keer per dag warm eet. Enkele Wrattenzwijnen scharrelden rond de lodge.

Dag 11 – 1 maart | Mole

We zijn al dik over de helft van de trip en de soortenlijst stond al ver boven de 300 soorten. Met de bus vertrokken we na het ontbijt voor een rondje door het park. Twee van de deelnemers konden vandaag hun 2000^e soort op de wereldlijst scoren, dus we waren extra alert. Uiteindelijk werden de Gosling's Bunting en de Lavender Waxbill hun 2000^e soort. Dat zou vanavond gevierd worden met een heerlijk biertje. Ondertussen bleven de soorten binnenstromen. Zo scoorden we met de Blue-breasted Kingfisher en Grey-headed Kingfisher onze 11^e en 12^e ijsvogelsoort. Die pagina's konden we uit ons boek scheuren want die hadden we compleet. Ook soorten als Red-throated Bee-eater, Stone Partridge, African Woolly-necked Stork, White-headed en White-backed Vulture vielen vrij gemakkelijk. De teller stond al rond de 350 soorten en we droomden voorzichtig van 400 soorten aan het einde van de trip.

De middagronde leverde de gehoopte Forbes's Plover, Sun Lark en heel veel Sweat Bees op. Ze staken niet maar hingen massaal om onze hoofden heen. Best irritant. Een schitterende mannetje Standard-winged Nightjar kwam op het geluid dat Victor draaide af. Bizar gezicht van die extra flapjes aan de vleugels. Een African Scops Owl riep in de verte. Al snel hadden we hem in de spotlights en de kijker.

Dag 12 – 2 maart | Mole – Tamale (plek van de Egyptian Plover)

Vandaag stond de 2,5 uur durende trip naar Tamale voor de Egyptian Plover op het programma. Daarvoor maakten we weer een rondje met de bus door het park. Olifanten lagen af te koelen in de pool voor de lodge. De lastige maar fraaie White-breasted Cuckooshrike zat even kortstondig op een tak om daarna weer spoorloos te verdwijnen. Tot vreugde van een van de deelnemers pikte Victor er een Gambaga Flycatcher uit. Deze soort heeft maar een beperkt verspreidingsgebied dus die was meer dan welkom en onverwacht. Over de weg huppelden diverse Bushbucks en een enkele Waterbucks.

Rond 11 uur vertrokken we richting de plek van de Krokodillenwachter. We namen lunch voor onderweg mee. Tegen één uur kwamen we aan bij de rivier. Het was zaterdag dus de lokale bevolking was massaal de was aan het doen in de rivier. Het duurde nog een tijdje voordat we eindelijk de Egyptian Plover in het vizier hadden. Een paartje vloog diverse malen heen en weer over de rivier en iedereen kon ze fraai bekijken. In de bloedhitte liepen we terug naar de bus om wat verkoeling te zoeken.

Forbes's Plover (l) | Mole | 1 maart 2024 en Egyptian Plover (r) | Tamale | 2 maart 2024 | Foto's: Harvey van Diek

Dag 13 – 3 maart | Mole – Bobiri Forest

Na het vroege ontbijt (we zijn er inmiddels aan gewend) reden we vanuit Mole terug richting Accra, naar Bobiri Forest waar we twee nachten zouden verblijven. De rit was lang, maar met twee stops onderweg was het te doen. De eerste stop leverde een paar nieuwe Cisticola's op (Dorst's en Singing) en op een hoogspanningsmast zat een Beaudouin's Snake Eagle. Rond 17.00 uur kwamen we aan in Royal Basin Lodge alwaar een Shikra, onze eerste van deze trip, ons opwachtte. In de drukke stad zagen we nog een overvol beladen busje door zijn hoeven zakken. Een van de wielen brak af en de as maakte een diepe groef in het wegdek. Heftig!

De lodge bleek een prima overnachtingsplek met wederom wifi. We hadden vanwege de lange autorit geen avondprogramma dus iedereen kon een beetje bijtanken en bijv. zijn foto's uitzoeken.

Dag 14 – 4 maart | Bobiri Forest

In Bobiri Forest lukte het ons om een paar soorten die we eerder gemist hadden, alsnog op de lijst te krijgen. We zagen onder andere Purple-throated Cuckoo-shrike, Narina Trogon, Grey Parrot en African Piculet (wat is die klein!). In de middag bracht een deel van de groep een kort bezoek aan een lokale markt alvorens we weer Bobiri Forest indoken. Een van de deelnemers heeft ruim een uur bij een nest van een White-chrested Hornbill gepost om hem alsnog mooi op de foto te krijgen. Hulde! Omdat het onweer losbarstte gingen we weer richting de lodge.

In principe zou morgenochtend nog een laatste bezoek aan Bobiri gebracht worden, maar omdat we eigenlijk alle soorten die we nog konden, hier wel gezien hadden, besloten we direct na het ontbijt richting Atewa Range te rijden voor de laatste dagen van deze schitterende vogeltrip.

Dag 15 – 5 maart | Bobiri – Atewa Range

Zo gezegd, zo gedaan. Na het vroege ontbijt vertrokken we weer om in de buurt van Atewa Range te gaan 'farmbirden'. Rond 10 uur waren we ter plekke en voordat het bloedheet was, maakte we nog een flinke wandeling bergop. Het hoogtepunt was een schitterende Yellow-throated Cuckoo die op het geluid afkwam. Secondenlang zat hij op een tak met zijn gele keel naar voren om zich heen te kijken. Met enige moeite kon iedereen hem fraai zien. Aan het einde van de middag deden we nog een klein rondje in de buurt van de lodge. Een Fiery-breasted Bush-shrike liet zich wel horen, maar helaas niet zien. Een Congo Serpent Eagle was heel wat meewerkender en liet zich langdurig fraai bekijken. Een Yellow-billed Kite vond zijn aanwezigheid maar niks en riep minutenlang boven de boom waar de Congo Serpent Eagle in zat.

Yellow-throated Cuckoo (l) en Blue-Moustached Bee-eater | Atewa Range | 5 en 6 maart 2024 | Foto: Harvey van Diek

Dag 16 – 6 maart | Atewa Range

De laatste dag van deze toptrip alweer. We hadden een van de laatste knalsoorten voor het laatst bewaard. Daarvoor moesten we wel een heel eind bergop. Pittig, maar te doen. De beloning was er naar. Enkele fraaie Blue Moustached Bee-eaters hingen rond op de top van de berg. Deze wandeling leverde naast de Bijeneter nog een handjevol nieuwe soorten op voor de lijst. Uiteindelijk bleef de teller, na diverse malen hertellen, steken op exact 400 soorten. Daarmee kwam een einde aan een lange, vermoeiende maar schitterende reis door het fraaie Ghana met zijn verschillende biotopen. De terugvlucht verliep gesmeerd en op tijd en rond 6 uur Nederlandse tijd zetten we weer voet op Nederlandse bodem. We namen afscheid van elkaar en wisselden mailadressen uit. Het was een mooie trip. Iedereen bedankt!

BB-groep kijkt naar een Black Bee-eater | Kakum | 23 feb 2024 | Foto: Harvey van Diek

De Top 5 van de deelnemers:

- Yellow-headed Picathartes
- Egyptian Plover
- Forbes's Plover
- Black Bee-eater
- Narina Trogon

Harvey van Diek | maart 2024